

Patroni Evropského roku aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity 2012

Ing. Zuzana Baudyšová

Narodila se v roce 1948 v Praze, má dva dospělé syny a čtyři vnoučata. Vystudovala Vysokou školu ekonomickou v Praze. Působí v řadě zajímavých funkcí – jednak jako ředitelka Nadace Naše dítě, dále je členkou Výboru pro práva dítěte Rady vlády ČR pro lidská práva. Je také členkou představenstva Evropské federace pro pohřešované a komerčně zneužívané děti se sídlem v Bruselu. Kromě založení Nadace Naše Dítě v říjnu roku 1993 založila také Linku bezpečí, za kterou 10 let zodpovídala. V roce 2001 vydala Slabikář dětských práv pro děti ze základních škol v ČR.

Květa Fialová

Oblíbená česká divadelní i filmová herečka se narodila v roce 1929. Svou hereckou kariéru započala v roce 1946 v divadle v Českém Těšíně a v témže roce byla přijata na JAMU. Poté působila v různých divadlech po celé republice. V roce 1958 se přesunula do Prahy - na pozvání Jana Wericha začala hrát v divadle ABC, kde působila až do začátku 90. let, později tu vystupovala i jako host. Od počátku 50. let byla Květa Fialová hojně obsazována i ve filmu a objevila se také ve více než dvaceti TV seriálech (Hříšní lidé města pražského, F. L. Věk, Život na zámku, Četnické humoresky...). Její pravděpodobně nejznámější filmovou rolí je nezapomenutelná arizonská pěnice Tornádo Lou ve filmové komedii *Limonádový Joe aneb Koňská opera* z roku 1964. V současné době můžeme Květu Fialovou vidět ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti v představeních *Harold a Maud* (za tuto roli získala cenu Thálie) a *Oskar a Růžová paní*. V Praze ji uvidíte například v inscenacích *Manžel pro Opalu*, *Tři na lavičce*, *Štika k obědu* nebo v divadelní benefici *Fialové Květy štěstí* v Divadle Rokoko, která byla dárkem k jejím osmdesátým narozeninám.

RNDr. Michal Giboda, Ph.D.

Narodil se v roce 1938 a vystudoval Vysokou školu pedagogickou v Bratislavě, obor biologie a tělesná výchova a Fakultu přírodních věd Komenského univerzity v Bratislavě. Je předním odborníkem na tropické parazity a během své kariéry působil a přednášel po celém světě. Několik let strávil například přednášením na univerzitě v Portoriku nebo výzkumem malárie v Kambodži. V roce 2009 mu byla udělena Medaile Stanislava Prowazeka za celoživotní dílo v oblasti humánní parazitologie. Doktor Giboda je autorem celé řady odborných publikací, působil ve významných českých i zahraničních vědeckých společnostech a v současné době je členem Syndikátu českých novinářů. V roce 2002 založil občasně sdružení Dialog vědy s uměním, jehož je předsedou. Posláním sdružení je lepší porozumění vědě a technice ve společnosti a probuzení zájmu o vědu u mladé generace.

Prof. RNDr. PhDr. Helena Haškovcová, CSc.

Narodila se v roce 1945, absolvovala Přírodovědeckou a Filozofickou fakultu UK Praha. Profesně se věnovala transplantační a klinické imunologii, dále geriatrici a hematologii. V roce 1990 iniciovala vznik lékařské etiky jako samostatného oboru a jako první se v něm habilitovala a získala profesuru. Pracovala v Ústavu lékařské etiky na 3. lékařské fakultě UK, vybudovala Katedru psychosociálních věd a speciální etiky na Husitské teologické fakultě UK. Od roku 2002 působí na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy, kde se věnuje zdravotnické etice. Je garantkou doktorského studijního programu Aplikovaná etika. Profesorka Haškovcová je autorkou 18 samostatných monografií, např. *Lékařská etika* (3. vydání v roce 2002), *Thanatologie* (2. vydání v roce 2002), *Informovaný souhlas: proč a jak?* (2007) a *Fenomén stáří* (2. vydání 2010). Je také

autorkou populárně-vědecké knihy *Můj král trpaslíků aneb první česká cverkologie* (2006), první české vědecké knihy o trpaslících.

ThMgr. Milan Klapetek

Narodil se v roce 1944, vystudoval Komenského evangelickou bohosloveckou fakultu v Praze a absolvoval několik akademických stáží v zahraničí. Již téměř dvacet let přednáší filosofii, rétoriku a další humanitní disciplíny na VUT v Brně. V roce 1992 obdržel medaili Ministerstva kultury za příspěvek ke kmenologickým studiím u příležitosti 400. výročí narození Jana Amose Komenského a v roce 2009 mu byla udělena stříbrná medaile rektora Vysokého učení technického v Brně za pedagogickou činnost v oblasti humanitních předmětů. Magistr Klapetek je autorem několika odborných publikací, nejznámější z nich je kniha *Komunikace, argumentace, rétorika* (2008).

Prof. PhDr. Ivo Možný, CSc.

Narodil se v roce 1932 a patří mezi přední české sociology, věnuje se především sociologii rodiny a sociální politice. Mezi lety 1956 a 1965 byl redaktorem Československého rozhlasu a ve druhé polovině 60. let vyučoval sociologii na Masarykově univerzitě v Brně. Po roce 1968 byl režimem donucen odejít a k výuce se vrátil v osmdesátých letech. V roce 1998 spoluzaložil Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně, kde přednáší dodnes. Do roku 2004 zde navíc působil jako děkan. V roce 2003 mu byla udělena Zlatá medaile Masarykovy univerzity (MU) jako výraz ocenění mimořádných zásluh o rozvoj vědy na MU. Mezi jeho nejznámější publikace patří sociologická analýza Sametové revoluce *Proč tak snadno...* (1991), *Rodina a společnost* (2006) a *Česká společnost. Nejdůležitější fakta o kvalitě našeho života* (2002). Jako bývalý novinář se profesor Možný pořád věnuje psaní článků a komentářů do českých médií, kde se vyjadřuje k současnému dění.

Mgr. Monika Šimůnková

Narodila se v roce 1972, vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a specializuje se na lidská práva, především pak na práva dětí. Po studiu pracovala v advokátních kancelářích se specializací na obchodní právo a v roce 2002 složila advokátní zkoušky. Podílela se na přípravě legislativy neziskového sektoru, legislativy týkající se dětí a jejich práv, internetové bezpečnosti nebo domácího násilí. Šest let působila v Nadaci Naše dítě, dva roky byla v představenstvu Linky bezpečí a je zakladatelkou Linky právní pomoci, která veřejnosti poskytuje bezplatnou právní pomoc v oblasti dětských práv. Zároveň v minulosti vedla projekt Internet Hotline (první česká internetová horká linka pro boj s dětskou pornografií a pro bezpečnější internet). V oblasti ochrany práv dětí se angažovala i na mezinárodní úrovni. V minulosti byla členkou pracovních skupin při Ministerstvu práce a sociálních věcí a Ministerstvu spravedlnosti pro problematiku mezinárodních únosů dětí, respektive mediaci v netrestních věcech. V únoru 2011 se stala vládní zmocněnkyní pro lidská práva.